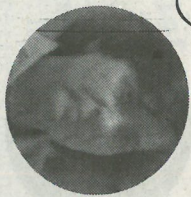

● *cușer bunaru*

Ecran

ploaie târzie în dimineața târzie
te-ating pe furis degete fierbinți
de femeie

Maica Domnului cu pruncul în brațe
te privește cu ochii ei bizantini
de pe micul ecran

scrii versuri mono-corde
te gândești la mono și la toți
frații sub cruce

ba chiar îi implori cât de cât demn
să mai aștepte, au tot timpul cu ei
au toată veșnicia de partea lor

calculatorul se stinge singur
apoi se reaprinde ca să-ți spună

că ar putea fi vorba de un sens
mai de grabă de un semn

nu de mult un expert celebru din cartier
te-a prevenit că *hardul* e pe ducă

e imperios necesar să-ți cumperi unul extern
ca să salvezi urgent *totul*

părea să știe el ceva (în halatul lui alb
impecabil) despre diminețile tale nocturne

nu i-ai promis nimic
dar pentru câteva secunde ți-a apărut înaintea

fata aceea cu zâmbetul șters
și ochii cei mai albaștri din lume

departe – șoseaua dealurile
în pulbera luminii de toamnă

***

Ești tot mai credul acorzi credit nelimitat
până și unei petale devenită literă moartă
într-o carte de rugăciuni (stropită ici-colo
cu pete atemporale de vin). Ești tot mai
credul ascuți gurile sfinților tăifăsuind
într-o iconă tăcută pe pereții ascezei.
Ești tot mai credul te confesezi ochiului
hipnotizat de lumina-hău a unei clipe de-apoi.
Ești tot mai credul: cedezi răsuflarea ta
(noapte și zi) contra unui gol cosmic dintre
două cuvinte, începând ori ne-sfârșind un poem.

***

Pe străzi lăuntrice praful dansează primăvăritic
oamenii duc în nări în pupile un soare străvechi
plumburiu. Un puf de pene fulguit aiurea din anotimpul
proclamației de la Timișoara. Tu adumeci transparent-
palid într-o concentrare abulică un zumzet de atunci
o amiază de-atunci pietrificată în magma acelorași
respirații, în rătălele de speranțe din mii de plepturi
arzând la ora astrală ce bătea arhaic deasupra orașului
dinspre Catedrală. Bătea până în porii pruncului abia mijit
pe cearsaful sângeriu din clinica de maternitate. Pe străzi
lăturalnice praful dansează mecanic oamenii duc în nări
în pupile un soare străvechi anamnezic. Puștani de 17-18
aleargă veseli (*ce puii mei!*) la miting. În piața operei
flutură tricolorul ciuruit cu 33 de ani în urmă. *Froii nu
mor niciodată nu vrem catedrală vrem o țară ca afară!*
Nu vrem catedrală! ●

● *péter demény*

Tata

1 Te-ai fi omorât fără remușcări,
aș fi deschis gazul și cu asta basta,
gata cu beții, urlete, gata cu plânsetele mamei,
cu mirosul de vomă.

Dar odată ai plâns când
ți-am zis ceva și mi-ai arătat
că ești și tu om,
și nu puteam să fac asta.

E drept că să fi avut
vreo zece ani când am vrut
să deschid gazul și am îndrăznit
să-ți zic ceva abia după încă douăzeci,
dar tot mi-ai indus un sindrom Stockholm
și cred că totuși te iubesc.

2

Dar ai fost un terorist, tată!
Osama bin Laden e un nimeni
pe lângă tine, un ghiocel,
nu alta. Bății cu pumnii,
răsete bețive, și disprețul pe care
mi l-ai arătat! Încă și azi scriu ca
să înțelegi că nu sunt un nimeni,
încă și azi vreau să demonstrez că
viața mea are un sens și încerc
să iubesc diferit de tine deși
nu prea reușesc doar cu fiică-mea, poate.

3

Acum, acum, acum iubesc din nou
și încerc să ocrotesc iubirea mea
așa cum știe să-și ocrotească
cineva care a învățat să iubească.

4

Și toate astea pentru tine, tată!
Ar trebui să putezești în iadul
din rai. Să arzi în flăcările paradisului.
Să fi într-o clepsidră care te scurge
din rai în iad și înapoi. Dar nu, nici
nu-mi pot imagina o pedepșă care
e destul de aspră și de iubitoare.

5

Am venit acasă noaptea cu trenul
de la o excursie în care am fost
cu clasa mamei la Vadul Crișului
și o băteai pe mama pe Horea,
săraca a căzut pe genușchi
de durere și de frică
și noi plângeam și urlam
doar-doar va deschide geamul cineva,
va veni miliția cum i se spunea pe-atunci,
sau Dumnezeu ne va auzi măcar –
dar el era cu mila, ca întotdeauna,
iar noi, pe viața plângerii.

6

Te iubesc, tată, din toată ura mea. ●

